

ജനഹിത പരിശോധന നടത്തി അവിടെയുള്ള അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങൾ മുഴുവൻ മുപ്പതു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ (അതായത് എ. ഡി.2010-നുമുമ്പ്) പൊളിച്ചുകളയണമെന്നും 1980-ൽ ഭൂരിപക്ഷപ്രകാരം തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ തീരുമാനം സ്വീഡിഷ് സർക്കാരും അംഗീകരിച്ചു. എല്ലാ റിയാക്ടറുകളും അടച്ചിടമെന്ന ദൃഢനിശ്ചയം 1986-ൽ സ്വീഡിഷ് സർക്കാർ ആവർത്തിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ന്യൂയോർക്ക് ടൈംസ്, 18 ആഗസ്റ്റ്, 1986.)

ഇതെല്ലാം മറച്ചുവെച്ചു 'സ്വീഡനിലെ വൈദ്യുതിയിൽ നേർപാതി അണവൈദ്യുതിയാണ്' എന്നു പറയുന്ന ഡോ. ശ്രീനിവാസൻ്റെ സത്യം മഹാഭാരതത്തിൽ 'അശ്വത്ഥാമാ ഹതഃ കഞ്ജരഃ' എന്നു പറഞ്ഞ ധർമ്മപുത്രൻ്റെ സത്യം പോലെയാണെന്നും 'ഭിനമണി' ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

'സർക്കാർ ജോലിയിലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞർ സർക്കാരിൻ്റെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂടാ. സർക്കാർ കല്ലിച്ചാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞർ അണുറിയാക്ടറും ഉണ്ടാക്കും; അണുബോംബും നിർമ്മിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ജനങ്ങൾ ഭാവിയിലെ നിർണയിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം മുഴുവനുമായി ശാസ്ത്രജ്ഞർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകാത്തതു്. അണവൈദ്യുതീ നിലയങ്ങൾ വേണമോ വേണ്ടയോ എന്ന ജീവന്മരണപ്രശ്നത്തിൽ ബഹുജനങ്ങളുടെ തീരുമാനമാണു് തീരുമാനം' എന്നും 'ഭിനമണി' ഈ മുഖപ്രസംഗം ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

കാസർഗോഡ് ജില്ലയിൽ ഒരു അണവൈദ്യുതീ നിലയം വേണമെന്നതു് കേരളാഗവൺമെൻ്റിൻ്റെ റൊഗ്രഹമായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ഈ കാര്യത്തിൽ അവസാനതീരുമാനം കേരളത്തിലെ ബഹുജനങ്ങളുടേതായിരിക്കണം. അണവൈദ്യുതീനിലയത്തിൻ്റെ 'സാമൂഹ്യവില' (സമൂഹം അതിനെ ചോരയായും കണ്ണീരായും വിയർപ്പായും നൽകേണ്ട വില) എന്തെന്നു ബഹുജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് അനിവാര്യമായ ഒരു ആവശ്യമാണു്.

(3 ഒക്ടോബർ, 1988)

47. കൂടുംകൂളും അണവൈദ്യുതീനിലയം

ഇന്ത്യയിൽ പത്തു് അണവൈദ്യുതീ സംയന്ത്രങ്ങൾകൂടി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കാൻ ന്യൂക്ലിയർ പവർ കോർപ്പറേഷൻ (എൻ. പി. സി.) തീരുമാനിച്ചതായി സെപ്റ്റംബർ 20-ലെ 'ഹിന്ദു'വിൽ ആ പത്രത്തിൻ്റെ ബോംബെ ലേഖകൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ആറു യൂണിറ്റുകൾ അഞ്ഞൂറു മെഗാവാട്ട് (ഒരു മെഗാവാട്ട് = പത്തുലക്ഷം വാട്ട്) വീതം വൈദ്യുതി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവയായിരിക്കും; നാലു യൂണിറ്റുകൾ ഇരുനൂറ്റി മുപ്പത്തഞ്ചു മെഗാവാട്ട് ഉല്പാദനശേഷിയുള്ളവയും. നാലെണ്ണത്തിൻ്റെ പണി ഉടൻ ആരംഭിക്കുമെന്നും, ആറെണ്ണം അടുത്ത പഞ്ചവത്സര പദ്ധതിക്കാലത്തു നിർമ്മിക്കപ്പെടുമെന്നുമാണു പ്രതീക്ഷ. ഈ യൂണിറ്റുകൾ എവിടെയൊക്കെയാണു സ്ഥാപിക്കുക എന്ന് ഇനിയും തീർച്ചയായിട്ടില്ല.

ഭില്ലിയിൽനിന്നു് 140 കിലോമീറ്റർ ദൂരെ ഗംഗാതീരത്തു് നറോറയിൽ രണ്ടു് അണവൈദ്യുതി യൂണിറ്റുകൾ തയ്യാറായിവരുന്നുണ്ടു്. ഇവയിൽ 470 മെഗാവാട്ട് ഉല്പാദനശേഷിയുള്ള ആദ്യത്തെ യൂണിറ്റു് (എൻ. എ. പി. പി. -1) ഈ ഒക്ടോബർ 31-ാം തീയതി 'ക്രിറ്റിക്കൽ' (ക്രിയോമ്പുഖം) ആവുമെന്നാണു കരുതപ്പെടുന്നതു്. ഇതിൽനിന്നു് 1989-ൽ വൈദ്യുതി ലഭിച്ചുതുടങ്ങും. 1976-ൽ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ച ഈ യൂണിറ്റിനു് ഇതിനകം 532 കോടി രൂപ ചെലവായി. നറോറയിലെ രണ്ടാമത്തെ യൂണിറ്റു് (എൻ. എ. പി. പി. -2) 1989

കാൻ തുടങ്ങിയാൽ കന്യാകുമാരിയിലെ ജലസേചനം മുടങ്ങും. വയലുകളെല്ലാം വരണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യും. ഈ വിപത്തിനെപ്പറ്റി കന്യാകുമാരിയിലെ കർഷകർ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

റിയർക്ടർ തണുപ്പിച്ചശേഷം പുറത്തുവിടുന്ന വെള്ളം വളരെ ചൂടുള്ളതായിരിക്കും; അതിൽ മാതൃകശുദ്ധിപ്രസരണം (റേഡിയോ ആക്ടിവിറ്റി) ഉണ്ടാകാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഈ ഉഷ്ണവിഷജലം കടലിലേക്ക് ഒഴുക്കുവാനാണ് ഉദ്ദേശ്യം. കൂടാതെ 'ഇടിന്തകര' എന്ന മുക്കുവഗ്രാമത്തോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന കടൽപ്പ്രദേശത്തു് അപൂർവ്വങ്ങളായ പല കടൽജീവികളും ഉള്ളതായി പാളയംകോട്ട സെൻറ് സേവിയർ കോളേജിലെ ജന്തുശാസ്ത്രവിഭാഗം നടത്തിയ പഠനത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ അണുവൈദ്യുതീനിലയത്തിൽനിന്നുള്ള ചൂടുവിഷനീരാഴിക്ക് അതിലെ ചൂടുകൊണ്ടും രശ്മിപ്രസരണംകൊണ്ടും കടലിലെ ഈ ജന്തുവൈവിധ്യത്തെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിട്ടു ക്രമത്തിൽ ഇവിടെ മീൻപിടിത്തംതന്നെ അസാധ്യമായേക്കാം. അണുപ്രസരണമുള്ള മീൻ തിന്നു രോഗബാധിതരാണ് ആരാണ് ഇപ്പോഴുക?

കർഷകർക്കും മുക്കുവർക്കും പുറമേ വക്കീലന്മാർ യുവജനനേതാക്കൾ ക്രിസ്ത്യൻ പള്ളികളിലെ വികാരികൾ മുതലായവരും കൂടാതെ അണുവൈദ്യുതീ പദ്ധതിക്കെതിരായി രംഗത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. പദ്ധതിയെ എതിർക്കുന്നതിനായി ഇടിന്തകര ഗ്രാമത്തിൽ 1988 ആഗസ്റ്റ് 28-ാം തീയതി ചേർന്ന യോഗത്തിൽ ആയിരത്തോളം ആളുകൾ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. മുന്പു പറഞ്ഞ മൂന്നു ജില്ലകളിൽനിന്നുള്ള മുക്കുവസംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികൾ അവിടെ ഹാജരായിരുന്നു. റവ. ഹാദർ ഹിദയരാജ്, റവ ഹാദർ അരുൺനാഥൻ, അഡ്വ ഷൺമുഖം, തമിഴ് സാഹിത്യകാരനായ ജ്ഞാനി ശങ്കരൻ തുടങ്ങിയവർ ഈ പ്രതിഷേധ യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ അണുവൈദ്യുതീനിലയം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങളെ ജനങ്ങൾ സംഘടിച്ച് എതിർക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കിനു കത്തുകൾ പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ് ഗാന്ധിക്ക് അയയ്ക്കാൻ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. ജനത, അ തി, മു. ക. (ജാനകി), തി. മു. ക. മുതലായ ഏതാനും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ കൂടാതെ പദ്ധതിക്ക് എതിരാണ്. അതേസമയം തിരുച്ചെന്തൂരിലെ (കോൺഗ്രസ്) എം. പി. ധനുഷ്കോടി ആദിത്യൻ, കന്യാകുമാരിയിലെ (കോൺഗ്രസ്) എം. പി. ഡെന്നീസ്, ഇടതു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രവർത്തകൻ എ കമാരസ്വാമി എന്നിവർ ഈ പദ്ധതി ഉടൻ നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. ആയിരംകോടി രൂപ മുതൽമുടക്കുള്ള ഈ പദ്ധതി നാട്ടിൽ സമൃദ്ധി ഉളവാക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ വാദം.

ബ്രിട്ടൻ, സ്വീഡൻ, ഇറ്റലി, ഫിൻലൻഡ്, ഫ്രാൻസ്, ആസ്ട്രിയ, യുഗോസ്ലാവിയ, ഹോളണ്ട് തുടങ്ങിയ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അണുവൈദ്യുതീനിർമ്മാണത്തിലുള്ള താല്പര്യം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുകയാണ്. അമേരിക്ക പുതിയ അണുവൈദ്യുതീ നിർമ്മാണ പദ്ധതികളെല്ലാം 1979 മുതൽ നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ഊർജ്ജപ്രശ്നത്തിന് അവസാന പരിഹാരമെന്ന നിലയിൽ 1950-കളിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അണുവൈദ്യുതിയുടെ സൽപ്പേരൂ് മുപ്പതു വർഷങ്ങളിലെ കടുത്ത അനുഭവങ്ങൾക്കുശേഷം എത്രയോ ഓപ്പിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

അണുവൈദ്യുതീ നിലയങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ താഴെ ചേർക്കുന്ന മൗലികപ്രശ്നങ്ങൾ കാണാതിരുന്നുകൂടാ.

- 1 അണുബോംബുപോലെ അതേ മാതൃകഫലങ്ങളോടെ അണുവൈദ്യുതീ നിലയവും പൊട്ടിത്തെറിച്ചേക്കാം.
- 2 പൊട്ടിത്തെറിയോ പോർച്ചയോ മറ്റു് അപകടങ്ങളോ ഉണ്ടാവുകയാ

കണകിൽ അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങൾക്കു പുറമുള്ള ജീവികൾ വൻതോതിൽ ചത്തടിയുകയും രോഗബാധിതങ്ങളാവുകയും ചെയ്യാം; വളരെയധികം സ്ഥലം പാസയോഗ്യമല്ലാതാവാം.

3 അണവൈദ്യുതി ഒരിക്കലും ലാഭകരമല്ല. അതുണ്ടാക്കാൻ താങ്ങാനാവാത്ത പണച്ചെലവുണ്ട്.

4 അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങൾ അല്പായുസ്സുകളാണ്. ഏതാണ്ട് മുപ്പത്തഞ്ചു വർഷം പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴേക്കു് അണുപ്രസരണംമൂലം അവ ആപൽക്കരങ്ങളായിത്തീരുന്നു. പിന്നീടു് അവ സിമൻറും മണ്ണും ഉപയോഗിച്ചു മുടിക്കളയുകയോ നിർവാഹമുള്ള അവ ഉണ്ടാക്കാൻ ചെയ്യേണ്ടിവന്നതിലേറെ ചെലവു് അവ കഴിച്ചു മുടാൻ ചെയ്യേണ്ടിവരും.

5 അണവൈദ്യുതീനിലയം മാതൃകാശ്മി പ്രസരണമുള്ള മലിനവസ്തുക്കളെ വൻതോതിൽ പുറന്തള്ളുന്നു. ഈ വിസർജ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു കഴിച്ചു മുടുകയെന്ന പ്രശ്നത്തിനു് ഇന്നോളം പരിഹാരമുണ്ടായിട്ടില്ല.

കേരളത്തിൽ ഒരു അണവൈദ്യുതീനിലയം സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഇവിടത്തെ മന്ത്രിമാരിൽ ചിലർ കൂടെക്കൂടെ പ്രസ്താവനകൾ നടത്താറുണ്ട്. അണവൈദ്യുതിയിൽ അന്തർഭവിച്ച പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ അവർ മിനക്കെട്ടിട്ടില്ലെന്നു സമാധാനിക്കാം. എന്നാൽ, ഡോ. രാമണ്ണയെപ്പോലുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർപോലും ഇന്ത്യയുടെ ഏകരക്ഷാമാർഗമായി അണവൈദ്യുതിയെ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നത് അജ്ഞതകൊണ്ടാവാൻ തരമില്ല. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ അണവൈദ്യുതീ നിലയങ്ങളിലുണ്ടായ അപകടങ്ങൾ 'മോശമായ നടത്തിപ്പുകൊണ്ടും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിയായി അനുസരിക്കാത്തതുകൊണ്ടും സംഭവിച്ചവ'യാണെന്നു് സെപ്റ്റംബർ 18-ാം തീയതി ബെൽഗ്രാവിൽചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഡോ. രാമണ്ണ പ്രസ്താവിച്ചതായി പത്രറിപ്പോർട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നു. നടത്തിപ്പിലെ 'മോശത'വും 'നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കായ'യും ഇന്ത്യയിലുണ്ടാവില്ലെന്നതിനു് എന്താണു് ഉറപ്പു്?

മുകളിൽ അക്കമിട്ടു പറഞ്ഞ പ്രശ്നങ്ങളിൽ പലതും ഉള്ളതായിത്തന്നെ ഡോ. രാമണ്ണ കണക്കാക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങളിലെ മാലിന്യം എങ്ങനെ കഴിച്ചു മുടാമെന്നതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഇന്നു് ഇന്ത്യയിലുള്ള അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങൾ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന മാലിന്യങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആപല്യകരമായവ എ. ഡി 2000-മാണു് ആവുമ്പോഴേക്കു് 8000 ചതുരശ്രമീറ്റർ അളവോളമേ വരൂ എന്നു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഈ വിസർജ്യം പിന്നീടു് 800 വർഷങ്ങളോളം ആപല്യകരമായി തുടരും. പക്ഷേ, ഇതു കാപമാക്കി മാറ്റി (വിടിഫൈ) അതാതു് അണവൈദ്യുതീനിലയങ്ങൾക്കടുത്തുതന്നെ കഴിച്ചിടുക വിഷമമല്ലെന്നു് ഡോ. രാമണ്ണ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

എങ്കിൽ എന്തിനു് അമേരിക്കൻ-യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ അണുമാലിന്യങ്ങൾ കഴിച്ചിടാൻ ആഫ്രിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ സ്ഥലം തേടുന്നു? ഈ മാലിന്യനികേപത്തിനെതിരെ ആഫ്രിക്കയിലെ നാട്ടുകാർ എന്തിനു് കലാപംകൊടി ഉയർത്തുന്നു? 'ഗാർബേജ് ഇമ്പീരിയലിസം' എന്ന ഒരു പുതിയ ശൈലി ഇന്ത്യയിടയായി കേട്ടുതുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു് എന്തുകൊണ്ടു്?

(20 സെപ്റ്റംബർ, 1988)